בס"ד

יום ב', ב' בטבת תשנ"ז (30 בדצמבר)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"
אבא קובנר, 1978

- יום פטירתו של רמ' משה בן מימון (הרמב"ם). שנות
ח"ן: 1135 - 1204.

מגדולי החכמים בישראל בכל הדורות. עליו אמרו:
"ממשה עד משה לא קם כמשה"

נולד בקורדובה שבספרד ונדד בארצות צפון אפריקה,
ולבסוף התיישב במצרים ושימש ראש כרופאו של הפלך
במצרי. תלמודו היקרי: "משנה תורה" (גם ידוע בשם
י"ד החזקה") - שמו הורה פסיקה בכל שאלות
ההלכה שבתלמוד. כיום הוא ספרו היחיד הכתוב
בעברית. יתר ספריו כתובים בערבית.
בספרו היקרי הנ"ל: "מורה נבוכים", יתר הרמב"ם
את בין היהדות המסורתית וה"פילוסופיה" האריסטוטלית.
לשון חלוקיו נוצרה השפעה עצומה על ח"י היהדות.
הוא שורשי פולמוס קשה בין ה"פילוסופיה" ושומרי היהדות
המסורתית ביהדות.
בין פירוש הרמב"ם את המשנה, ובו ניסח עקרונות
את יסודי הנצרות. הוא חיבר גם ספרי רפואה. הוא
חיבר גם "איגרת תימן" (="איגרת השמד") - שידור
לאנוסים שהתאסלמו וגם "איגרת תימן" על תופעת
משיח שקר.
הוא נקבר בטבריה וקברו הוא מקום אליה עולים
בצאתו שמשו "עולי הגולי" לישראל מצרים.

יום נעים!